

tiška Hrubého o selských a panských inventářích v době předbělohorské. Cenným příspěvkem k dějinám veřejného práva českého je pojednání Kazbundovo o otázce české korunovace v roce 1861; práce Kazbundova je psána podle novějších pramenů úředních a osvětluje přesvědčivě kolísavou, ze dne na den se měnící, vnitřní politiku Františka Josefa I.

Wierer.

T. G. Masaryk: Sebevražda hromadným jevem společenským moderní doby. Čin, Praha 1926, str. 284. — Jako první svazek sebraných spisů Masarykových vychází první velká sociologická práce Masarykova, v níž však již jest obsažen jeho základní názor na otázku krise moderního člověka a vývoj moderní civilizace. I když jest možno s jeho názory snad nesouhlasiti, překvapí živost a svěžest knihy a její blízkost k dnešním poměrům po 45 letech. Kniha vychází téměř nezměněna od prvního vydání a přece jsou tu zachyceny otázky i dnes velmi časové. V sebevražednosti vidí Masaryk hlavní symptom krise moderního lidstva, svojí nepřírozeností ukazuje na to, že jest cosi nezdravého v civilizaci. Příčinu vidí v rostoucí nenábožnosti lidstva, jejíž příčina tkví v polovzdělání rozumovém, při němž se zanedbává vzdělání mravní a citová stránka lidská. Jen harmonický náboženský názor na svět činí život za všech okolností snesitelným. Odnětím náboženství odnímá se lidem životní opora. Sebevražednost lze odstraniti jenom odklizením nenábožnosti a s ní související poloviciatosti. Poměry hospodářské a politické jsou mu opáčně než podle Marxe, jen vnější stránkou vnitřního života duševního a od tohoto se má začít s odstraňováním krise, a to návratem k nábožnosti.

J. B.

Les mouvements migratoires de 1920 à 1924. Etudes et Documents, série o (migrations), no. 2. — Genève 1926. Bureau international du Travail. 8°, stran 108, cena 2.50 fr. švýc. (7.50 fr. francouz.). — Tato zpráva o vystěhovalectví byla vydána na základě doporučení Mezinár. konference práce ze dne 18. října 1922, jímž se žádají všechny členské státy, aby dodávaly Mezinár. úřadu práce všechny informace a statistická i jiná data, týkající se vystěhovalectví. Na základě takto sebraného materiálu vydal Mezinár. úřad práce nejprve studii o vystěhovalectví v letech 1920—1923 a jejím rozšířením a doplněním do r. 1924 vznikl přítomný spis, jehož autorem jest Dr. Imre Ferenczi. Na podkladě pečlivě v tabulky seřazených statistických dat probírá odděleně vystěhovalectví zámořské a pevninové. — V kapitole o vystěhovalectví zámořském pojednává spis nejprve o důležitosti hnutí v zemích evropských. Z absolutních čísel o počtu vystěhovaců je vidět v letech 1921 a 1922 pokles proti r. 1920, velký vzrůst v r. 1923 a opět pokles v r. 1924. Stejně jeví se tento poměr i v jednotlivých zemích až na výjimky (hlavně nástupnické státy), které jsou podrobeny rozboru. V zemích mimoevropských pak nenabylo vystěhovalectví takové důležitosti jako v Evropě, neboť tam jest všude počet přistěhovaců větší než vystěhovaců. Z evropských států vyskytuje se takový případ jedině v Nizozemí. Co se týče směru vystěhovalectví, tu přimát si udržely až do roku 1923 Spojené státy, na jejich místo nastoupila v roce 1924 Argentina; mimo ně pak vykazují značná procenta i Kanada, Brazílie a Kuba. V dalším uvádí se statistika vystěhovaců v zemích průchodních a konečně údaje o pohlaví, věku a zaměstnání vystěhovaců. — Vystěhovalectví pevninové let 1920—1924 vyznačuje se nesmírným rozmachem ve všech zemích a změnami nastalými v jeho směrech. Stejně jako v předešlé kapitole probírá se i tu nejprve důležitost a směr pevninového vystěhovalectví a pak pohlaví, věk a zaměstnání vystěhovaců. — Celek spisu s řadou statistických tabulek bohatých na všechna potřebná data řadí se důstojně k dosavadním dílům Mezinárodního úřadu práce v oboru vystěhovalectví: *Chronique mensuelle des migrations*, *Emigration et immigration*, *législation et traités*, *Les méthodes des statistiques de l'émigration et de l'immigration*, *Rapport de la Commission internationale de l'immigration*, *Rapport de la Commission internationale de l'émigration* a j.

K. Gerlich.